

Франсуа Копе

ИЗГУБЕНОТО ДЕТЕ

Тази сутринь, въ навечерието на Рождество Христово, хубаво слънце огръ улиците на Парижъ, и bankerътъ Жанъ Баптистъ Годфруа се събуди въ своите разкошни палати.

Той се събуди неразположенъ. Отъ вчерашния обѣдъ у министра на земедѣлието, дето бѣха сложени толкозъ ястия, колкото нѣкои хора цѣла година не могатъ да видятъ, bankerътъ днесъ се чувствуваше съ разстроено стомахъ.

Когато привършваше закуската си, вратата на трапезарията се отвори, и въ стаята влѣзе малко, нагиздено момче, около четиригодишно. То изглеждаше болнаво, въ бархетно синьо палто и голѣма шапка съ бѣло перо. Водѣше го нѣкаква нѣмцойка-бонна, съ възглупаво и разсѣяно лице. Всѣки день по това време то дохождаше при баща си, който се занимаваше съ него близо четвъртъ часъ — не повече — тъй като каретата го чакаше предъ вратата запрегната, да го кара по разни заседания и въ множество други мѣста, дето имаше работа. Нѣ че той не обичаше сина си — о, съвсемъ не. Той го обожаваше. Но що да се прави: работата преди всичко!

Майката на Раулъ, — жена отъ старо благородно семейство — бѣ умрѣла още когато момчето се роди, и отъ тогава то растѣше въ чужди ръце, безъ да види майчини милувки и безъ да може да